

Mindretallet kan anerkjende den Fortolkning af Mindretallets Udtalelse i Betænkningen, som den ærede Ordfører vil give den. Jeg for mit Vedkommende har dermed villet betyde, at jeg vilde anse det for uforvarligt, om Krigsbestyrelsen nogenstunde havde undladt at arbejde videre paa Forberedelsen af Anlæg, som under forskellige Eventualiteter maatte være nødvendige for at forsvare Landet. Jeg har ment to Ting: Jeg har ment, at jeg vilde anse det for uforvarligt, om en Krigsbestyrelse skulde undlade at arbejde paa Papiret Alt, hvad der behøves for at ordne Hærens Mobilisation, og jeg har tillige udtalt, at jeg anser det for uforvarligt, om Krigsbestyrelsen, naar den har det Ansvar og den Magt, som er lagt i dens Haand, paa Grundlag af Spliden mellem Thingene, der har gjort, at der ingen Fjantsslob er udfkommen, havde undladt at handle videre paa dette Grundlag. Det kan være et Punkt, hvor der maatte kan være nogen Tvivl om, hvorvidt man ikke burde være gaaet noget videre, og det er med Hensyn til Spørgsmaalet om Bygningen af Middegrundsfortet, men jeg kan forstaa de Betænkneligheder, som den høie Regjering kan have havt til ikke at gaa videre derpaa, dels fordi man ikke vilde kunne faae noget praktisk Resultat af et saadant Arbejde fuldt ud, førend efter 7 Mars Forløb, og dels fordi man ved at bygge det, vilde have bygget paa Noget, der sandsynligvis vilde være blevet et 7aarigt Provisorium. Naar der nu har været talt saa meget om det Urigtige i den Anskuelse, som man har tillagt nogle af Regjeringens Medlemmer, nemlig, at de vilde gjøre Flaaden til et Apendix af Hæren, at Flaaden skulde sættes ud af Spillet, saa vil jeg tillade mig at sige, at der jo er et udmærket godt Midde til at lade Flaaden spille en stor Rolle, og det er ved at bygge Middegrundsfortet. Vi ere der saa heldigt stillede, at Rigsdagen uden at behøve at komme ind paa Spørgsmaalet, om Provisorier kan udrette Noget; der helliger jo nemlig i et Udvalg, for hvilket den ærede Ordfører for Flertallet pleier at være Formand, et Forslag fra Regjeringen om Bygningen af Middegrundsfortet. Lad dette Forslag komme op til Forhandling og Afstemning, saa vil man kunne faae dette Arbejde gennemført med begge Things fuldstændige Billigelse, og saa vil man kunne faae en Styrkelse af vort Forsvar, der netop vil bidrage til, at Flaaden vil komme til at spille den større, betydningfuldere og kraftigere Rolle, som den for tjener at indtage, og som den bør indtage.

Den fungerende Ordfører (Holstein-Vedrebørg): Ja, Bestræbelserne fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgfreds (Thomsen) for at retfærdiggjøre sig lige overfor sine Meningsfæller, saa at Ingen skulde kunne mistænke ham for i noget Dieblif ikke at være fuldt opfyldt af den frasseste Militarisme, ere ganske overflødige; det har jeg aldrig i mit Liv tvivlet paa. Men naar han vilde antyde, at der i 1867 ikke var nogen bestemt Modstand mod Kjøbenhavns Befæstning fra Forsvarsbestyrelsens Side, er det en fuldstændig Misforstaaelse. I 1867 var Resultatet af de Overveielser, der da fandt Sted fra Krigsbestyrelsens Side, at man opgav Kjøbenhavns Befæstning. I de Bemærkninger om Landets Forsvar af 30te Maa 1866; som bleve fremlagte i den store Forsvarskommission, hedder det: „Saa ønskeligt som det i mange Henseender kunde være, om Kjøbenhavn ogsaa kunde være dækket ved Befæstninger mod Landssiden, saa banke- ligt vilde det være at tilvejebringe saadanne af permanent Natur, uden at der til samme vilde bindes en altsor betydelig Styrke af Armeen. Et Angreb af en fjendtlig Hær paa Sjælland maa derfor vistnok bedst forudsættes imødegaaet ved Kamp i aaben Mark, og forsaavidt Terrænaffinittene omkring Kjøbenhavn skulde være at forstærket ved midlertidige Værker, tør de rige Midler, der findes i Hovedstaden, antages at kunne benyttes til deres kunstige Tilvejebringelse under selve Krigsbegivenhederne“. Den permanente Befæstning udtaler man sig altsaa klart og bestemt imod, og desuden tilføiede Krigsministeren, General Raasløff: „Regjeringen har altsaa opgivet den Tanke, at de indbundne Værker skulde anvendes til at forsyne Kjøbenhavn med en fremstødt Befæstning, det er nu Regjeringens Anskuelse, at Kjøbenhavn bør søge sit Forsvar i en vel udrustet og vel organiseret Hær, som kan forhindre en Landgang, eller — naar en saadan har fundet Sted — kan møde Fjenden i aaben Mark og slaa ham tilbage, hvorhos Kjøbenhavn tillige maa søge sit Forsvar i Flaaden og Søforterne“. Det tror jeg altsaa ikke kan bestrides: I 1867 efter Krigen var man paa det Rene med, at Kjøbenhavns Befæstning vilde være saa lidt til Fordel for Forsvaret, at man ikke tænkte derpaa. Det er nu en Ting, der ligger langt tilbage, men jeg har dog villet oplyse det, da det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgfreds fremdrog det for at forsvare sit Standpunkt. Nu er Kjøbenhavn befæstet egenmægtigt mod Fol-